

BAPAK'S HELPER

MUHAMMAD ISMAN
KANAFSKY

Phụ tá của Bapak

Nguyên tác Bapak's Helper của Muhammad Isman Kanafsky

Minh Thần dịch 4.2016

© Điện sách 02.2021 Góc Nhỏ

Muhammad Isman Kanafsky

Phụ tá của Bapak

Minh Thần

dịch 4.2016

 2021

NỘI DUNG

Công việc Phụ tá	5
Huấn luyện Phụ Tá	7
Nội cảm	11
Bàn thêm về Trắc nghiệm	13
Tư cách Tính dục	16
Chủ tịch SICAF Hoa Kỳ	20
Thanh niên thiếu nữ Subud	22
Cuối cùng thì nghĩ gì	26

Công việc Phụ tá

Tôi đã chính thức là phụ tá của Bapak hơn 35 năm nay và từng là phụ tá địa phương, vùng và quốc gia. Ban đầu Bapak bổ nhiệm phụ tá, vì người không thể khai mở cho thiên hạ trên khắp thế giới và giải đáp những câu hỏi của hội viên. Vậy nên, nếu thiếu phụ tá, Subud đã không nhanh chóng đăng hoàng tăng trưởng. Những phụ tá đầu tiên Bapak gọi là những người giúp việc trong tình trạng khẩn cấp. Sau này, Bapak nói rằng cái tình trạng đó đã qua rồi, và bây giờ thì có nhiều hội viên tiếp nhận được nhiều hơn. Nhưng những vị giúp việc đó không muốn mất đi tước hiệu của mình, và họ lại hầu như chỉ bổ nhiệm làm phụ tá những kẻ mà mình ưa thích.

Vấn đề là họ không đúng đắn làm theo những lời khuyên và sự hướng dẫn của Bapak. Nên thay vì làm tròn bổn phận và trách nhiệm mình bằng cách truyền lại những lời khuyên và sự hướng dẫn của Bapak, các phụ tá đã khiến cho Subud trở nên hỗn độn hơn và thiếu tình hòa thuận cần cho sự tăng trưởng thích đáng của Subud. Tôi không có ý nói tất cả các phụ tá đều như vậy, nhưng có khá nhiều vị vẫn còn làm cho tình trạng giữa phụ tá và hội viên trở nên hỗn độn và loạn xạ.

Để chấn chỉnh lại tình trạng đó Bapak có ý định là lấy thêm 50% phụ tá, và ngay cả giảm thiểu điều lệ trở thành phụ tá cho hội viên trẻ từ 7 tới 5 năm, với hy vọng là có đủ những phụ tá mới để chấn chỉnh tình trạng đó. Nhưng nhiều vị phụ tá lại không muốn có thêm phụ tá mới. Có lẽ họ cảm thấy như vậy là mình sẽ mất đi quyền hành và địa vị? Theo tôi hiểu, tất cả những điều đó chỉ là tướng tượng, bởi chỉ Thượng Đế mới có quyền hành, địa vị và khả năng. Nên với thời gian cái tình trạng hỗn độn, loạn xạ và thiếu hòa thuận đó vẫn còn đó và có thể trở nên tệ hơn? Thực vậy, tại Hội Nghị Subud thế giới tại Đức, Bapak nói rằng Subud đang thoái hóa. Nhiều người chúng tôi đã ngạc nhiên, vì có lẽ chúng tôi nghĩ rằng điều đó

không bao giờ có thể xảy ra?

Hiện nay, số hội viên có vẻ như giảm bớt, các cựu hội viên đang chết dần chết mòn, trong khi các hội viên trẻ thì thấy họ không có nhiều thì giờ phục vụ cho những công việc Subud. Ngay cả Ibu Rahayu cũng đã lớn tuổi hơn, và có lẽ chẳng bao lâu sẽ rời bỏ cái thế gian này? Những nói chuyện mới đây của bà có ý nói thẳng hơn và chê bai các phụ tá trong Subud. Nói chung thì tình trạng thế giới có vẻ như hỗn độn và loạn xạ. Tâm con người nóng tới nổi trái đất càng lúc càng có nhiều tai ương thiên nhiên hơn. Nhiều người nghĩ rằng đó là tình trạng trở nên nóng hơn của trái đất, nhưng theo Bapak thì như vậy là sức nóng của tâm con người. Tâm mình càng nóng thì chúng ta còn có nhiều tai ương thiên nhiên hơn.

Vậy nên, công việc phụ tá của Bapak thực sự nặng nhọc. Họ thực sự cần phải cảm nhận được điều đó để chấn chỉnh bản thân mình. Họ cần phải làm cho các phụ tá được chắc chắn huấn luyện thích đáng, theo những nguyên tắc hành xử Bapak đã đề ra cho chúng ta. Họ cần phải đừng còn nghĩ rằng mình là phụ tá của Thượng Đế. Thượng Đế không cần được trợ giúp. Khi Thượng Đế muốn tạo nên gì, cái đó tức khắc có ngay.

Huấn luyện Phụ Tá

Trước hết, một phụ tá phải cảm thấy mình là phụ tá của Bapak. Điều này bao gồm các phụ tá đang có và các phụ tá dự bị. Nếu không là vậy thì họ sẽ không bao giờ đúng cách làm công việc mình. Nếu cảm thấy mình là phụ tá của Bapak, họ sẽ khiêm tốn, và sự khiêm tốn đó sẽ khiến họ dễ dàng làm công việc mình hơn. Nếu không cảm thấy như vậy, họ sẽ không bao giờ đúng cách làm được công việc mình, vì họ luôn dựa vào sự tiếp nhận của mình. Chúng ta còn lâu mới đạt tới tình trạng nhờ ân huệ Thượng Đế của Bapak. Thực tế thì có lẽ chúng ta sẽ chẳng bao giờ đạt tới cái tình trạng phát triển đó của tâm linh. Chỉ lòng ngạo mạn là khiến chúng ta cảm thấy như vậy, và cái đó vẫn còn chỉ thuộc mức độ vật chất.

Vậy nên, điều có lẽ cần phải làm là trải nghiệm, để chúng ta chắc chắn làm được công việc phụ tá một cách thích đáng. Thế thì chúng ta cần phải trải nghiệm những phụ tá dự bị, để họ có một sự hiểu biết và kinh nghiệm y như của mình. Chỉ như vậy chúng ta mới học được cách thích đáng làm công việc phụ tá, và đó chỉ là mới bắt đầu.

Giả dụ đã làm như vậy, bạn sẽ có thể học hỏi được tất cả những trách nhiệm và bốn phận mà mình ban đầu hứa sẽ làm tròn khi lần đầu trở thành phụ tá của Bapak. Thế thì bạn và những phụ tá dự bị sẽ cùng nhau học hỏi những điều đó. Nếu có một vấn đề nào trong những điều đó, chẳng hạn như xin phép chồng cho vào Subud, đợi chờ 3 tháng trước lúc khai mở, vv...bạn có thể trải nghiệm từng vấn đề một để tìm cách hiểu được tại sao

Bapak đã đặt ra những nguyên tắc hành xử đó. Nhưng nếu chỉ việc chấp nhận và làm tròn những điều đó, có lẽ bạn sẽ tiếp nhận được tại sao lại cần phải như vậy. Đó là kinh nghiệm của tôi.

Phụ tá địa phương là cửa ngõ vào Subud. Phần nhiều công việc là do họ làm. Họ phải duy trì không khí tâm linh trong nhóm, và trông nom sự phát triển tâm linh của hội viên cũng như của chính mình. Phụ tá cần phải là gương mẫu cho hội viên và thực sự quan tâm tới họ. Nếu họ thực sự làm được vậy, các hội viên sẽ kính mến họ. Nếu không thì hội viên sẽ than phiền về họ. Đây là một thách thức lớn cho họ. Họ cũng phải làm trắc nghiệm cho hội đồng quản trị khi có một vấn đề cần trợ giúp, và định đoạt những ngày kedjiwaan (làm trắc nghiệm) cho hội đồng quản trị và hội viên. Nếu cần trợ giúp, phụ tá địa phương có thể yêu cầu phụ tá vùng.

Việc làm của phụ tá vùng là trông nom công việc của tất cả các nhóm phụ tá trong vùng. Để phụ tá địa phương chắc chắn hoạt động thích đáng và làm trắc nghiệm với họ khi họ cần được trợ giúp về một vấn đề trong nhóm họ. Một bốn phần khác là tập latihan với hội viên đơn độc, và làm trắc nghiệm cho hội đồng quản trị vùng khi người ta cần được trợ giúp. Ngoài ra còn việc cần phải tổ chức những đại sự của vùng, như các hội nghị và buổi họp tâm linh. Nếu có thể thì nên có một phụ tá vùng cho mỗi nhóm. Điều này cũng khiến việc làm của mình trở nên dễ dàng hơn. Khi có một vấn đề không giải quyết được, phụ tá vùng có thể yêu cầu phụ tá quốc gia.

Việc làm của phụ tá quốc gia là trông nom tất cả các phụ tá vùng trong đất nước. Để chắc chắn là họ hoạt động tốt đẹp và làm trắc nghiệm cho hội đồng quản trị quốc gia khi cần được trợ giúp. Ngoài ra còn giúp đỡ tổ chức mỗi năm những hội nghị quốc gia và buổi họp tâm linh. Điều này sẽ khiến công việc mình dễ dàng hơn, nếu mỗi vùng có thể có phụ tá quốc gia. Mỗi quốc gia được tự trị và phải tuân hành những điều lệ và luật lệ đất nước mình. Vậy nên, phụ tá quốc gia thông thường là thẩm quyền cuối cùng về những vấn đề tâm linh tại mỗi quốc gia. Nhưng nếu cần được trợ giúp, phụ tá quốc gia có thể yêu cầu

phụ tá quốc tế trong khu vực mình.

Xin nhắc lại, bởi latihan thực sự là sự phụng thờ Thượng Đế, nên điều này là không thích đáng nếu một phụ tá không tin ở Thượng Đế. Cũng không thích đáng, nếu một phụ tá không truyền đạt điều đó cho tất cả hội viên Subud và những ai muốn tìm hiểu Subud. Vậy, nếu có bất cứ phụ tá nào thuộc hạng người đó, họ nên thực sự thôi hoạt động làm phụ tá, cho tới khi họ tin ở Thượng Đế và được yêu cầu hoạt động trở lại.

Điều này cũng đúng với một phụ tá không cảm thấy mình là phụ tá của Bapak. Họ nên thôi làm phụ tá cho tới khi cảm thấy mình thực sự là phụ tá của Bapak. Điều này sẽ giúp cho tình trạng giữa tất cả các phụ tá được hòa hợp. Như Bapak đã nhiều lần nhắc chúng ta, Subud không thể tiến bộ nếu tình trạng chúng ta không hòa hợp. Trước hết là các phụ tá, họ là những người đại diện Bapak cho thế giới và tất cả nhân loại.

Theo tôi hiểu biết, việc huấn luyện phụ tá rất cần thiết, và các phụ tá đang hoạt động nên bắt đầu với chính mình. Trước hết, họ nên chấn chỉnh bản thân, trước khi đề nghị huấn luyện bất cứ gì với những phụ tá dự bị. Chẳng được chuyện gì nếu cứ tiếp tục thoái hóa trong sự phát triển tâm linh. Nếu muốn cho Subud lớn mạnh và hòa thuận, chúng ta không cần phải lo sợ là mình sẽ mất khách hàng, nói theo kiểu thương mại. Nếu muốn cho Subud lớn mạnh và tiến bộ, chúng ta thực sự phải chấn chỉnh tình trạng để phục hồi lại cái trạng thái an hòa mà mình cảm thấy khi Bapak còn trên thế gian này. Người đã có thể làm cho dục vọng chúng ta trở nên yên lặng, và giúp tất cả chúng ta có cái cảm xúc đó.

Lần đầu tiên tôi làm phụ tá quốc gia, dewan của chúng tôi gặp Ibu Rahayu, và có một câu hỏi là có nên để cho một kẻ đồng tình luyện ái làm phụ tá. Thực ra, câu hỏi đó là của một vị phụ tá quốc gia là một kẻ đồng tình luyện ái thực sự trước khi vào Subud. Ibu Rahayu nói với anh rằng tư cách đó không bình thường, và không nên để cho một người như vậy làm phụ tá. Anh khẳng khẳng đòi Subud không nên kỳ thị những kẻ đồng tính. Ibu Rahayu vẫn nói cái tư cách đó không bình thường. Anh liền hỏi

về Hussein Rofe, một kẻ đồng tình luyến ái được Bapak cho làm phụ tá. Ibu Rahayu nói rằng Bapak biết chuyện đó, nhưng người cũng biết rằng ông là một công cụ đặc lực cho sự truyền bá của Subud. Cuối cùng Ibu Rahayu nói rằng chúng ta nên trải nghiệm mỗi cá nhân muốn làm phụ tá để tránh kỳ thị. Rút cuộc vị phụ tá đó có vẻ hài lòng.

Theo tôi thấy, Bapak đã định tiêu chuẩn cho những ai muốn làm phụ tá. Điều đầu tiên là họ phải có ý muốn làm công việc phụ tá như Bapak đã định rõ. Một điều khác nữa là có những hành vi đúng đắn về mặt đạo đức và tính dục. Theo cảm tưởng của tôi, Ibu Rahayu đã chịu nhường nhịn vị phụ tá đó để duy trì tình hòa thuận giữa chúng tôi.

Vấn đề đó hiện nay là chuyện sôi nổi tranh cãi đến nỗi tôi cảm thấy mình phải dành chương kế tiếp cho nó. Cảm nghĩ của tôi là các phụ tá phải hiểu được nó trong đáy lòng mình.

Nội cảm

Tôi được khai mở trong cảm xúc nên luôn có thể nhìn vào bên trong mình. Trước lúc vào Subud khi nhắm mắt lại tôi chỉ thấy bóng tối. Sau khi được khai mở, tôi bắt đầu nhìn thấy đáy lòng mình. Trước hết, tôi chỉ trông thấy màu sắc, những gì sau đó tôi hiểu là dục vọng và sức mạnh hạ đẳng. Khi có một cảm xúc, tôi có thể nhìn vào bên trong mình và trông thấy một màu sắc. Nếu là màu đen, tôi biết đó là vật chất. Nếu là màu đỏ, tôi biết đó là thực vật, và màu vàng là thú vật. Tôi chưa từng trông thấy màu trắng cho sức mạnh con người.

Tôi cũng trông thấy những con thú bên trong mình. Ban đầu thật đáng sợ, nhưng tôi cũng hiểu được rằng đó là những con thú chi phối mình. Tôi hầu như chỉ trông thấy mèo và rắn. Sau đó tôi nhận thức được như thế nào mình bị những con thú đó ảnh hưởng tới ngoài đời và trong những gì mình làm. Phải mất một thời gian tôi mới làm cho chúng trở về những nơi chốn thích đáng của chúng. Được như vậy tôi không còn trông thấy chúng bên trong mình nữa. Tuy thỉnh thoảng cũng trông thấy một trong những con đó tìm cách trở về, nhưng tôi có thể cho lệnh chúng biến mất, và chúng đã biến mất. Sau khi tiếp nhận được sức mạnh con người, tôi bắt đầu trông thấy những thể chất tinh tế (fine bodies) trông y hệt như hình thù cơ thể mình. Theo tôi đoán, đó là cái sukma mà Bapak và Ibu Rahayu nói tới. Như thế tôi có thể trông thấy chính mình là màu đen, đỏ, vàng, trắng và xanh dương. Tôi nhớ lại Bapak đã nói rằng xanh dương là màu sự rung

động của jiwa hay linh hồn. Tôi còn nhớ là mình đã trông thấy Bapak đi đứng tại Cilandak, và có một ánh sáng thật lớn màu xanh dương phía trên.

Lợi ích của việc trông thấy bên trong mình là tôi có thể lựa chọn những gì mình tuân theo trong cuộc sống. Chẳng hạn nếu có một ý nghĩ hay cảm xúc, tôi có thể nhìn vào bên trong mình coi xem nguồn gốc của nó để có thể lựa chọn tuân theo nó hay không. Điều đó giúp tôi bớt phạm lỗi lầm trong cuộc sống.

Tôi cũng có một chứng nghiệm khác khi sống không đúng cách. Tôi nhớ tới điều Bapak gọi là những kẻ đi nhờ xe vào nơi mình. Chúng có thể thuộc ma quỷ hay thú vật vv... Chúng có thể chế ngự và ép buộc tôi làm hầu như mọi thứ mà chúng muốn. Có lần tôi được khiến cho chứng nghiệm được điều đó với một con chó chăn cừu. Tôi được khiến cho cho phép nó vào nơi mình, khiến tôi có thể nghiệm và hiểu được. Tôi được khiến cho nghiệm được điều đó trong 3 ngày, và cuối cùng tôi được phép làm latihan để loại trừ nó. Hồi đó trong Subud tôi vẫn còn rất trẻ, nhưng điều đó khiến tôi sống thận trọng hơn. Tôi chú tâm hơn tới việc sống gần cận trạng thái latihan, khiến mình được che chở khỏi những thực thể đó.

Trong chứng nghiệm của mình, latihan hình như càng lúc càng trở nên thâm sâu và bao la hơn trong lòng, khiến tôi trở nên sáng suốt và nhận thức được bản thân. Khi có một vấn đề, tôi nhận thấy nếu không lo nghĩ mà chỉ việc tập trung vào cái gì khác, thì tự động sẽ thấy sẽ giải pháp. Tôi luôn ngạc nhiên khi điều đó xảy ra. Theo chỗ tôi hiểu biết, tất cả những điều đó là kết quả của sự chú ý đem latihan dùng vào đời sống hằng ngày. Trong đó tôi phải mỗi giây phút chú tâm tới những ý nghĩ, cảm xúc và bản thân mình, hay tưởng nhớ Thượng Đế với tất cả khả năng mình. Thế cho nên tất cả các tôn giáo đều khuyên nên cầu nguyện trước khi làm bất cứ gì, và đã quy định những nghi thức cầu nguyện trong ngày. Tưởng nhớ Thượng Đế là cốt yếu cho cách sống theo ý Thượng Đế. Đó là cách sống duy nhất cho chúng ta để được che chở khỏi những cái vô hình của thế gian này.

Bàn thêm về Trắc nghiệm

Trắc nghiệm là một công cụ tuyệt vời mà chúng ta có để biết được sự phát triển tâm linh của mình đã tới đâu, sự hoạt động của các sức mạnh hạ đẳng nơi chúng ta ra sao. Khi tôi dự Hội Nghị Thế Giới ở Bali, Ibu Rahayu làm trắc nghiệm với chúng tôi về việc như thế nào chúng tôi đi đứng dưới sự thúc đẩy của những sức mạnh vật chất, thực vật, thú vật, con người và Rohani.

Với những ai có thể tiếp nhận, đó là một cơ hội nghiệm được việc mình cảm thấy như thế nào dưới sự thúc đẩy của mỗi sức mạnh khi mình đi đứng. Có thể làm cái trắc nghiệm y như vậy với những bộ phận khác của cơ thể. Như vậy chúng ta sẽ biết được điều gì khiến mình cử động trong latihan và đời sống hằng ngày.

Bapak thường yêu cầu chúng tôi đi đứng theo cách chúng tôi thường đi đứng trong đời sống hằng ngày, kể đến là dưới sự hướng dẫn của jiwa hay quyền năng của Thượng Đế. Người cũng thường yêu cầu chúng tôi làm như vậy với những hành động khác.

Điều đó cũng giúp rất nhiều cho việc cảm nhận được sự khác biệt trong tất cả những hành động của chúng tôi. Việc đem những cái đó dùng vào đời sống hằng ngày của chúng ta là điều tùy thuộc ở chúng ta. Chuyên cần tập latihan nghĩa là như vậy. Đó là cách chúng ta dùng trắc nghiệm làm lợi cho mình. Ta có thể làm trắc nghiệm y

như vậy với những gì mình thường làm.

Phần đông chúng ta dùng trắc nghiệm cho những vấn đề vật chất. Như vậy là quá lạm dụng trắc nghiệm. Nếu thực cần thiết thì cũng có thể dùng cho những vấn đề vật chất rất quan trọng. Đa số những vấn đề vật chất có thể giải quyết với tâm trí. Rút cuộc thì nên có khả năng tự động cảm nhận được những gì là phải hay trái. Không nên cần phải trước hết không làm gì hết để trắc nghiệm về mọi chuyện.

Những buổi họp tâm linh, như chúng tôi thường gọi là những buổi họp kedjwaan, rất có ích cho hội viên. Một vài vị phụ tá đã dùng quá mức những buổi họp đó để trắc nghiệm về mọi vấn đề và tình trạng có thể nghĩ tới. Điều này là do sự thiếu hiểu biết về trắc nghiệm. Người ta cũng dùng nó để tìm cách làm vừa lòng tất cả những kẻ tới dự. Có lẽ sẽ có lợi hơn cho hội viên nếu phụ tá mình bạch giải thích công dụng của trắc nghiệm. Ta dễ bị mắc vào trường hợp không cảm nhận được những câu hỏi nào là thích đáng để trắc nghiệm.

Trong những năm tháng đầu tiên trong Subud khi đang rất mãnh liệt nghiệm được sự thanh lọc trong đầu óc, tôi thấy mình đi đi lại lại trên sàn nhà ở San Francisco mong ước Bapak sẽ trắc nghiệm đầu óc mình. Bapak quả thực đã trắc nghiệm đầu óc chúng tôi. Người yêu cầu chúng tôi cảm nhận động tác của đầu óc. Khi quyền năng của Thượng Đế làm cho đầu óc mình cử động, tôi còn nhớ là đã cảm thấy đây là lần đầu tiên mình thực sự có đầu óc. Tôi luôn nghe nói mình có đầu óc, nhưng chưa từng cảm thấy nó một cách rõ rệt như trong cái trắc nghiệm đó. Kể từ đó, tôi có thể cảm thấy đầu óc mình được quyền năng của Thượng Đế làm cho cử động, khiến cảm thấy nhẹ nhàng. Vậy nếu bị nhức đầu chẳng hạn, tôi có thể yêu cầu đầu óc mình cử động tự động làm sự đen tối biến mất.

Bapak cũng thường trắc nghiệm tim chúng tôi, làm nó đập chậm và nhanh hơn, rồi đập bình thường trở lại. Người làm y như vậy với phổi và sự hô hấp của chúng tôi. Người yêu cầu chúng tôi chỉ thở với phổi bên trái, rồi chỉ với bên phải, rồi với cả hai. Người cũng yêu cầu chúng tôi thở qua bụng để phổi được nghỉ ngơi. Người trắc nghiệm

công dụng của những dụng cụ là mắt, tai, mũi và miệng. Bapak giải thích nếu miệng mình không sống động, chúng ta sẽ không thể ăn uống trên thiên đàng. Điều này cũng đúng với những bộ phận khác của cơ thể. Vậy, chúng ta đích thực phải được làm cho sống lại để hoạt động được tại thế giới bên kia. May mắn cho chúng ta là latihan sẽ tiếp diễn sau khi mình chết.

Vậy, ngoài sự phụng thờ Thượng Đế, latihan, do ân huệ của Thượng Đế, phục hồi cách chúng ta ban đầu được tạo ra khiến chúng ta có thể hoạt động và sống tại thế giới bên kia. Đó thực sự là công dụng quan trọng nhất của trắc nghiệm. Chứ không để thỏa mãn tâm trí hay những sức mạnh hạ đẳng nơi mình.

Tư cách Tính Đức

Tôi trang trọng khuyên mọi người nên nhiều lần đọc cuốn Susila Budhi Dharma mà Bapak đã tiếp nhận. Trong đó có những giảng giải về các sức mạnh hạ đẳng đi theo chúng ta trong cuộc sống mình trên thế gian này. Tôi không tìm cách giải thích về tất cả những sức mạnh trong cuốn sách đó, vì Bapak đã khiến chúng ta hiểu được những điều đó trong đó, và trong nhiều, rất nhiều những bài nói chuyện có thể đọc trong Subud Library, một thư viện on-line.

Càng bị sức mạnh vật chất chế ngự, chúng ta càng thiếu khả năng phân biệt được phải và trái. Từ chỗ đứng của vật chất, không có sự phân biệt giữa phải và trái, mọi việc đều như nhau. Vậy nên trong trạng thái đó chúng ta không phân biệt được giữa nam và nữ, bố và mẹ, chị em gái và anh em trai. Tâm trí sẽ biện hộ cho tất cả những hành vi của mình, cái tâm trí chế ngự nội dung của lòng mình. Vậy, nếu cái nội dung đó là vật chất, chúng ta sẽ không có sức chống lại những ham muốn của sức mạnh vật chất. Sức mạnh vật chất sẽ hoàn toàn chế ngự chúng ta. Nếu quyền năng của Thượng Đế không thay đổi cái trạng thái đó, chúng ta sẽ không mong gì đi khỏi được cái thế gian này khi chết. Chúng ta sẽ phải đau khổ vô cùng trong cuộc sống mình, tuy cũng thấy vui sướng là thỏa mãn được những ham muốn của sức mạnh vật chất. Nhưng cuối cùng thì chúng ta sẽ hoàn toàn hủy hoại đời sống tâm linh mình. Trong Subud có triển vọng đời sống tâm linh mình được phục hồi, nhờ ân huệ Thượng Đế.

Chắc bây giờ bạn đã biết, nếu tiếp nhận latihan và đọc những bài nói chuyện của Bapak, khi chúng ta được khai mở, cái linh hồn con người của mình được thức tỉnh và làm cho sống lại bởi quyền năng và ân huệ của Thượng Đế. Nhưng nếu tiếp tục phạm những lỗi lầm y như trước khi mình được khai mở, chúng ta sẽ không tiến bộ được. Trên thực tế, nếu những lỗi lầm thường có nhiều hơn trước kia, thì chúng ta có thể đều đặn tập latihan mà vẫn bị thoái hóa trong sự phát triển tâm linh.

Khi Bapak nói về tư cách đạo đức và tính dục đúng đắn của phụ tá, điều này cũng đúng với hội viên. Nói chung thì đúng với hội viên Subud. Tôi từng quen biết một người anh em Subud làm những chị em Subud mang bầu, vì anh cảm thấy mình đang cấy vào họ hạt giống đấng bé có tính của Chúa GiêXu, và như vậy là giúp cho lợi ích của nhân loại trong tương lai. Tôi hỏi anh là có muốn thử nghiệm về chuyện đó không, và anh đồng ý làm thử nghiệm. Tôi hỏi: "Sự tiến bộ tâm linh của bạn sẽ ra sao, nếu bạn tiếp tục làm như vậy?" Trong lúc tiếp nhận anh đi giật lùi cho tới khi đụng vào bức tường nơi góc phòng và té lảo đảo xuống đất. Anh tiếp nhận được như vậy là rất xấu và làm vậy là không đúng. Anh cảm thấy không cần phải thử nghiệm gì thêm, vì sự tiếp nhận đó rất mạnh. Ngay sau đó, anh lập gia đình và bắt đầu sống một cuộc đời bình thường.

Tôi cũng quen biết một người anh em Subud ăn mặc như phụ nữ. Tôi không hiểu sao anh lại làm vậy, và cũng chẳng buồn suy nghĩ về chuyện đó. Một hôm nọ khi gần làm xong một trong những lễ cầu nguyện, tôi nhớ tới điều Bapak nói về một phụ nữ có chồng và có một đứa con. Người nói rằng trong lúc thụ thai điều quan trọng với cha mẹ là không thù ghét bất cứ ai, bởi nếu thù ghét, đứa con sẽ mang bản chất và tính nết của kẻ mà mình thù ghét. Tôi liền trông thấy khuôn mặt người cha anh ấy trước mặt mình. Khuôn mặt ông ánh sáng màu của vàng. Tôi tự hỏi không biết điều đó có phải là điều xảy ra cho con ông hay không; ông mỉm cười và khẳng định gật đầu. Tôi liền hiểu tại sao con ông lại như vậy. Nhưng tôi chưa từng cảm thấy mình phải chia sẻ điều đó với anh và gia đình anh. Hiện nay đang viết sách này tôi đã 78 tuổi, có lẽ bây giờ là lúc chia sẻ những chứng nghiệm của mình?

Hiện nay chúng ta đang sống trong một thời kì mà mọi người cảm thấy mãnh liệt bị ép buộc phải chấp nhận là bình thường bất cứ hành vi nào của bất cứ ai trong cuộc sống họ. Tất nhiên những kẻ đó cảm thấy làm như vậy là chính đáng do tình trạng của đáy lòng họ. Họ không hiểu được tại sao mình lại cảm thấy và hành động như vậy và hoàn toàn bất lực không thay đổi được gì, trừ phi họ chân thành quy thuận Thượng Đế trong latihan, và cố gắng thay đổi tư cách mình. Thế thì Thượng Đế sẽ giúp họ thay đổi.

Tôi đã từng nghiện rượu trầm trọng. May mắn là tôi đọc được một bài nói chuyện trong đó Bapak nói rằng nếu ai có vấn đề đó, họ đừng nên uống trong những ngày đi tập latihan. Nếu họ làm vậy, Thượng Đế sẽ giúp họ khắc phục vấn đề đó. Nên tôi đã làm hết sức mình, và hình như vậy cũng đủ chứng tỏ cho Thượng Đế là mình thực sự muốn cai rượu, và Thượng Đế lập tức giúp tôi. Điều đó cho tôi thấy Thượng Đế sẽ thay đổi bất cứ gì mà tôi muốn thay đổi, nếu tôi cố gắng cho Thượng Đế thấy những gì muốn.

Vậy, sự cố gắng chấn chỉnh bản thân là điều thực sự tùy thuộc mỗi người chúng ta. Chỉ suy tưởng hay cầu nguyện thì chưa đủ. Chúng ta rất cần phải chứng tỏ cho Thượng Đế những gì mình muốn. Thế thì Thượng Đế sẽ giúp chúng ta.

Chuyện tính dục không chỉ để thỏa mãn dục vọng. Đó là cách truyền dẫn hạt giống con người vào thế gian này. Ý Thượng Đế là chúng ta được phép tham gia vào sự tạo ra một con người khác. Người nam là con đường truyền dẫn hạt giống con người, và người nữ là nơi thụ nhận. Vậy, sự chọn lựa một hạt giống con người thay vì vật chất, thực vật và thú vật là một thách thức với người nam. Hiện nay phần nhiều những hạt giống truyền cho người nữ là vật chất. Người nam và nữ không còn ý thức được vai trò mình trong sự giao hợp. Sự giao hợp giữa người chồng và vợ nên là cách phụng thờ Thượng Đế trong latihan.

Điều không may hiện nay đó chỉ là cách làm vừa lòng những sức mạnh hạ đẳng đi theo chúng ta trên thế gian này.

Vậy, sự chấn chỉnh bản thân là điều tùy thuộc mỗi người chúng ta. Nếu muốn Thượng Đế thay đổi những gì có bên trong mình, chúng ta phải chấn chỉnh tư cách mình. Chúng ta phải cho Thượng Đế thấy những gì mình muốn. Đừng như một kẻ đánh bạc nói sau khi thua mình sẽ không bao giờ chơi nữa, nhưng rồi ngay hôm sau lại chơi tiếp. Ta thực sự phải cố sức đừng làm những điều đó nữa, rồi có thể Thượng Đế sẽ thực sự giúp mình? Chỉ suy tưởng về điều đó thì chưa đủ, ngoài ra còn phải cụ thể cố gắng trong tất cả những gì mình có thể làm.

Một cách là trai giới trong những ngày Thứ Hai và Thứ Năm để cầu xin cho cuộc sống vật chất của mình. Ta phải cho biết ý định của mình trước khi trai giới, khiến cho các thiên thần biết được cách nào giúp mình được. Đừng lo nghĩ về việc mình phải trai giới trong bao lâu để đạt được điều đó. Cứ việc trai giới cho tới khi đạt được mục tiêu.

Chủ tịch SICA Hoa Kỳ

Tôi làm chủ tịch của SICA Hoa Kỳ trong năm 2012, và đó là chức vụ hội đồng quản trị đầu tiên của tôi trong nhiều năm. Ban đầu Bapak khuyên phụ tá không nên đồng thời làm công việc phụ tá và hội đồng quản trị. Người khuyên chúng ta hoặc làm cái này hay cái kia. Nhưng điều này không có nghĩa là một phụ tá làm công việc hội đồng quản trị sẽ không tiếp nhận được sự hướng dẫn trong công việc mình. Thực ra thì không hẳn là vậy. Chúng ta vẫn còn tiếp nhận được sự hướng dẫn, nhưng không tham dự vào việc làm tròn bổn phận và trách nhiệm phụ tá. Nếu đem latihan vào đời sống hằng ngày, chúng ta sẽ tiếp nhận được sự hướng dẫn trong tất cả những gì mình làm.

Một trong những điều đầu tiên tôi tiếp nhận được là nhiều người trong chúng ta không hiểu được SICA là gì, và đã không đem latihan vào đời sống hằng ngày. Tôi cũng tiếp nhận được là mình nên tổ chức những buổi hội thảo để đào sâu sự hiểu biết về SICA và latihan trong đời sống hằng ngày. Một vài vị phụ tá cảm thấy tôi dung hợp công việc phụ tá và hội đồng quản trị. Nhưng sau khi đi dự những buổi hội thảo, họ đã thay đổi ý kiến và cảm thấy những cái đó có lợi cho hội viên. Người ta kể lại cho tôi hay là Ibu Rahayu cũng cảm thấy những buổi hội thảo có ích, và nên có nhiều phụ tá đi dự. Điều chẳng may là không có nhiều vị đi dự, nên tôi bắt buộc phải tự mình làm tất cả những trải nghiệm.

Phần đông những kẻ đi dự là những hội viên trẻ, và họ thực sự có vẻ nhiệt tình. Tuy số hội viên lâu năm đi dự chỉ vừa phải nhưng đa số đã cảm thấy làm như vậy là rất hay. Đề tài chánh yếu của buổi hội thảo là sự cảm nghiệm được latihan trong công việc và tất cả những sinh hoạt hằng ngày khác. Điều đó quả thực là công việc phụ tá, nhưng

bởi có nhiều vị phụ tá không làm như vậy, nên SICA Hoa Kỳ trở thành một công cụ cho tôi giúp các phụ tá thực hiện chuyện đó. Có khá nhiều vị không yên tâm với việc đem latihan vào đời sống hằng ngày, và làm trắc nghiệm về chuyện đó. Tôi tổ chức những buổi hội thảo khắp đất nước tại các nhóm và hội nghị trong thời kỳ 3 năm của mình.

Tôi cũng đã đạt được quy chế 501(c) (3) của IRS (Internal Revenue Service: cơ quan thuế vụ) và hiện nay SICA được nhà nước ghi vào danh sách những cơ quan từ thiện. Anh Anthony, một họa sĩ tài ba, đã vẽ chân dung của Bapak, và hiện nay có 50 bản Giclee (loại tranh bằng máy in) được bán để gây quỹ cho SICA Hoa Kỳ. Những bức tranh đó hiện vẫn còn được bán, và đã bán được hơn 30 bức. Anh Andrew Morgan tạo một website mới cho chúng tôi, và vẫn còn là Webmaster của nó.

Một thành tích khác đang có là sự phối hợp những ban Gallery/Gift Shops (triển lãm và biếu tặng) tại những Hội nghị Quốc gia California, để giúp gây quỹ cho SICA Hoa Kỳ. Trong lúc viết sách này, tôi đã rút lui khỏi ban đó để làm trở lại phụ tá cho Bapak. Hiện nay SICA Hoa Kỳ có một chủ tịch và những thành viên mới.

Khi trắc nghiệm một người chị em Subud là vũ nữ ba lê trong năm 1981, Bapak giải thích rằng chị nên bày tỏ tài năng mình cho công chúng với jiwa mình. Người nói với chị rằng nếu làm như vậy trong nhiều năm, chị sẽ nổi tiếng khắp thế giới. Người khuyên chị tập luyện theo jiwa, mỗi ngày. Điều này cũng đúng với tất cả chúng ta là những kẻ có một tài năng nào đó, trong bất cứ lĩnh vực nỗ lực nào đó. Như vậy chúng sẽ đem latihan tới thế giới.

Một lần khác, Bapak nói rằng trong tương lai khi một diễn viên Subud trình diễn trước các khán thính giả, thì mọi người sẽ được khai mở. Người nói rằng thế giới sẽ phải bằng hoàng. Như vậy Subud sẽ truyền bá và lớn mạnh. Nếu chúng ta trở thành những gương mẫu dùng latihan trong tất cả những hoạt động của mình, điều đó sẽ ảnh hưởng tới những người khác, và họ sẽ muốn tìm hiểu Subud.

Thanh niên thiếu nữ Subud

Tôi mong rằng những hội viên trẻ trong Subud sẽ thực sự càng lúc càng để hết tâm trí vào việc trợ giúp Bapak trong sứ mệnh của người. Tôi mong rằng họ sẽ thực sự trở nên có tinh thần Subud. Khi nhận thức được đó chắc là cách duy nhất dẫn tới thiên đàng tại thế giới bên kia, có lẽ họ sẽ coi trọng Subud hơn. Tất nhiên, một vài bạn hiện nay đã coi trọng Subud, nhưng vẫn còn nhiều bạn thì chưa.

Bapak đã có lần nói rằng cách Ma Vương ảnh hưởng tới thế gian này là tình dục và ma túy. Ông Sudarto nói với tôi là khi uống rượu, ta để cho ma quỷ nhập vào mình để chế ngự mình. Ông nói rằng ma quỷ thực sự đùa giỡn với kẻ nghiện ngập cho tới khi chúng bỏ đi vì chán ngán. Thông thường đó là lúc kẻ nghiện ngập qua đời.

Bapak cũng nói rằng phần đông thiên hạ thích vào địa ngục thay vì thiên đàng. Người nói rằng địa ngục đầy nhóc những cuộc tiêu khiển như kịch nghệ và thể thao, vv... Người nói rằng thiên đàng có thể rất chán ngán, vì đó là một nơi rất yên bình.

Tôi đã tập latihan và làm trắc nghiệm với nhiều hội viên Subud trẻ trong những năm qua, và nhận thấy nhiều bạn không mấy nhận rõ được latihan. Nhiều bạn cứ động theo ý chí mình trong latihan. Hình như họ chưa hiểu được rằng họ phải đặt mình trực diện Thượng Đế và chờ đợi cho tới khi mình được khiến cho cử động. Điều này cũng đúng với

những hội viên lâu năm. Dù sao, điều quan trọng nhất là chờ đợi cho tới khi được quyền năng Thượng Đế làm cho cử động. Các bạn đừng lo nghĩ về việc không thể làm cho đầu óc và ý nghĩ mình ngưng hoạt động. Đầu óc các bạn đang được thanh lọc. Vậy, các bạn cứ việc buông thả và kêu gọi Thượng Đế trong tâm mình.

Các bạn đừng chú ý tới những người khác đang tập latihan. Mọi người đều khác nhau và tiếp nhận được những gì mình cần. Các bạn chỉ việc chú ý tới những gì mình đang cảm thấy và tiếp nhận. Một trong những lí do chánh yếu khiến chúng ta phải tập latihan với nhóm là để chuẩn bị cho mình chết trong bất cứ trường hợp nào. Ta có thể chết trên một con đường ồn ào hay nơi chiến tranh. Latihan nhóm chuẩn bị cho mình chết trong mọi trường hợp. Cái latihan tập ở nhà, tập một mình, cũng cần thiết, bởi các bạn sẽ nghiệm được sự thanh lọc rất cá nhân, như thanh lọc tính dục trong cái latihan đó. Nghiệm điều đó trong latihan nhóm là không thích đáng. Vậy, các bạn cần phải nên coi trọng tất cả những điều đó.

Chẳng hạn, Bapak đã nói rằng sự khai mở của chúng ta là một sự cố rất Thánh Thiện. Người nói rằng chính Thượng Đế và các thiên thần đã hiện diện trong lúc khai mở. Thực vậy, các thiên thần viết tên bạn trong 'Sách sự Sống' (Book of Life) trong lúc đó. Tôi chắc chắn là các bạn không thực sự hiểu được những gì tôi đang nói, nhưng tôi chỉ truyền lại cho bạn những gì Bapak đã nói và tôi nghiệm được trong đời sống Subud của mình.

Dù ý thức được hay không, bạn hoàn toàn được quyền năng Thượng Đế bao bọc cả bên trong lẫn bên ngoài. Các bạn đang được hướng dẫn, dù cảm nhận được hay không. Sau này, nếu đều đặn tập latihan và đợi chờ quyền năng Thượng Đế làm cho cử động, bạn sẽ cảm thấy cái thực tại đó trong tất cả những hành động của mình. Bạn sẽ thực sự cảm thấy mình nhận được ân phước của Thượng Đế, và đời sống mình trở nên êm xuôi. Tâm bạn sẽ thực sự an vui. Vậy, xin bạn hãy coi trọng latihan.

Một trong những cách tốt nhất để tự giúp mình mà tôi biết, là làm việc cho Subud. Công việc đầu tiên trong Subud của tôi là giữ nhà. Có nghĩa là tôi đem rác đi đổ và

lau dọn nhà. Tôi không vui chút nào về việc làm đó cho tới một ngày nọ, khi đang lau chùi một phòng vệ sinh, tôi chợt cảm thấy mình cũng đang lau chùi chính mình. Tôi hết sức kinh ngạc và không còn than trách về chuyện phải làm việc đó nữa. Thực vậy, tôi cảm thấy phải tạ ơn Thượng Đế đã cho phép mình làm chuyện đó. Nên tôi chưa bao giờ thôi không làm việc cho Subud kể từ lúc đó.

Chắc bạn đã hay là tôi có vấn đề nghiện rượu được quyền năng của Thượng Đế chữa lành. Tôi chưa từng dùng ma túy, ngoài việc hút một chút, điều tôi chưa từng thích. Bapak đã có lần nói rằng thử dùng ma túy một hay hai lần thì không sao, nhưng bạn nên tìm cách khác để nghiệm được sức mạnh thực vật. Phần đông thiên hạ trên thế giới hoàn toàn bị sức mạnh vật chất chế ngự, nên họ rất vui sướng khi cảm thấy sức mạnh thực vật. Không may là điều đó có thể hủy hoại cuộc đời mình, nếu bạn dùng quá nhiều.

Sức mạnh thực vật khiến chúng ta ham muốn giao hợp và cảm thấy rất sung sướng. Nhưng khi do dự vọng cái cảm giác đó cũng có thể hủy hoại chúng ta. Khi một người nam và nữ giao hợp, người này đem vào người kia những gì mình có. Vậy, nếu người nam hay nữ đã ăn ngủ với kẻ khác, người này đem vào người kia tất cả những ô uế của kẻ khác. Nếu đôi bên đều làm vậy, họ sẽ chỉ càng đem thêm ô uế vào chân ngã mình. Vậy, xét theo quan điểm tâm linh, điều đó là một tai ương, và cần phải được thanh lọc trước khi tâm linh họ có thể tiến bộ đôi chút. Cả đôi bên cần phải tập latihan để được thanh lọc, và họ cần phải chấn chỉnh bản thân và ngưng làm chuyện đó.

Sự giao hợp lí tưởng là giữa những vợ chồng có sức mạnh con người. Trong trường hợp đó, người chồng là đường dẫn truyền đem một linh hồn con người vào thế giới. Người vợ là nơi thụ nhận và nuôi dưỡng cái linh hồn đó. Không may là hiện nay phần đông thiên hạ là đường truyền dẫn cho những linh hồn vật chất, bởi họ không ý thức được cái thực tại tâm linh đó, và thậm chí họ cũng không có linh hồn con người. Sự giao hợp trước lúc hôn nhân có thể thực sự hủy hoại sức mạnh con người nơi mình. Điều này một lần nữa cho thấy chuyện đó nghiêm trọng như thế nào,

cùng với những điều khác mà tôi đã đề cập. Để hiểu thấu được sự hoạt động của những sức mạnh bên trong mình, xin bạn hãy đọc cuốn Susila Budhi Dharma.

Những quan hệ đồng tình luyện ái cũng có thể thậm chí trở nên trầm trọng, bởi điều đó hoàn toàn thuộc mức độ vật chất, trong đó không có sự khác biệt giữa nam và nữ. Như vậy thì sự thanh lọc càng phức tạp hơn. Việc những người nam và nữ chung chạ bừa bãi cũng y như vậy, điều đó còn hoàn toàn trái với ý Thượng Đế. Trong những trường hợp đó, bạn rất may mắn nếu không bị nhiễm những căn bệnh tính dục truyền cho người khác. Để được thanh lọc, bạn nên chuyên cần tập latihan và ngưng làm chuyện đó.

Tóm lại, hiện nay và trong kỷ nguyên này, Subud hình như là cách duy nhất khiến chúng ta trở về với cái trạng thái ban đầu mình được tạo ra. Chúng ta là những con người với những linh hồn còn người, có những đức tính thực sự của con người. Vậy, coi trọng chuyện đó hay không là điều tùy thuộc nơi mỗi người chúng ta. Tôi cầu xin Thượng Đế ban cho bạn sức mạnh và sự hiểu biết cần có để coi trọng chuyện đó.

Cuối cùng thì nghĩ gì

Như Bapak đã nói tại Hội Nghị Thế Giới ở Đức, Subud đang thoái hóa. Vậy, việc chấn chỉnh cái tình trạng đó là điều tùy thuộc nơi chúng ta, những phụ tá của Bapak. Điều này cũng tùy thuộc nơi chúng ta, nếu trước hết bắt đầu với chính mình, rồi trợ giúp các hội viên chấn chỉnh bản thân họ. Nếu chúng ta không làm vậy, Subud cuối cùng sẽ biến mất? Bapak luôn khuyến bảo rằng nếu muốn biết sẽ làm gì, chúng ta phải trở về với cái nguyên thủy, hay cái ban đầu. Theo chỗ tôi hiểu biết, đó là điều các phụ tá cần phải làm. Trở về với những gì lúc lần đầu mình được đề nghị làm phụ tá. Bạn có đồng ý và hiểu rằng mình trở thành phụ tá của Bapak? Bạn có hiểu rằng Subud là sự phụng thờ Thượng Đế?

Chúng ta hãy bắt đầu với cái đó, sự phụng thờ Thượng Đế. Tôi biết là phần đông các bạn tin ở Thượng Đế. Bạn có đem latihan vào đời sống hằng ngày? Đó là điều Bapak muốn chúng ta hiểu, khi nói rằng chúng ta phải chuyên cần tập latihan.

Bạn có chú tâm tới những gì mình tiếp nhận được trong

latihan? Bạn có dùng nó trong tất cả những gì mình làm? Bạn có thực sự xúc tiến tình hòa thuận giữa các hội viên? Điều này không có nghĩa là họ sẽ đồng ý với tất cả những gì bạn nói với họ. Bạn có thể nói điều gì không tốt đẹp cho họ, nếu họ làm theo? Bạn có rõ rệt hiểu được sự khác biệt giữa tâm trí, dục vọng và jiwa? Bởi mục tiêu trong Subud của chúng ta là cuối cùng sống với jiwa, với việc chính đáng dùng làm đầy tớ tâm trí và các sức mạnh hạ đẳng. Để đạt được điều đó, chúng ta phải tưởng nhớ Thượng Đế trong mỗi nhịp đập của tim, như Bapak đã từng nói.

Câu hỏi kế tiếp: bạn có là phụ tá của Bapak? Bạn đang làm tròn tất cả những bổn phận và trách nhiệm mà Bapak đã giao cho mình, hay chỉ làm những gì mà thấy thích đáng cho mình? Chẳng hạn, bạn có hỏi các nữ hội viên dự bị mới vào là họ có được phép của chồng mình trước khi được khai mở? Bạn có chờ đợi 3 tháng trước khi khai mở cho một hội viên dự bị? Bạn có khuyên phái nữ mặc váy hay quần dài trước lúc latihan? Bạn có thường xuyên làm trắc nghiệm với hội viên, khiến họ cảm thấy rõ rệt latihan và làm cho toàn thể con người họ sống lại? Bạn có chắc chắn là các phụ tá dự bị đã được huấn luyện thích đáng?

Đó chỉ là vài câu hỏi cần phải giải đáp. Còn nhiều nữa. Chẳng hạn, bạn có tập latihan với các hội viên mới được khai mở, cho tới khi họ thực sự cảm nhận được latihan? Hay bạn chỉ chúc mừng hay chào đón họ vào Subud, rồi để mặc kệ họ. Điều này thật đáng trách, bởi nhiều hội viên đã chán ngán bỏ Subud vì chưa từng thực sự cảm nhận được latihan. Bạn có tiếp xúc với mỗi hay tất cả những hội viên không đến tập để tìm hiểu tại sao?

Bạn có cảm thấy mình tiến xa hơn các hội viên thường? Bạn có cảm thấy phải là như vậy bởi đó là cách mình tiếp nhận được? Bạn có đồng lòng với sự trắc nghiệm của đại đa số trong dewan mình?

Đó chỉ là vài điều cần phải hỏi. Nếu những câu hỏi đó hay có những câu hỏi khác không được giải đáp, Subud sẽ tiếp tục thoái hóa. Điều này thật nhục nhã cho nhân loại. Bapak đã từng nói, có thể sẽ có gì nữa, sau khi đích thân Thượng Đế hướng dẫn chúng ta? Đây chắc là cơ hội cuối cùng của mình?

Xin bạn tha thứ cho tôi, nếu những gì tôi viết xúc phạm tới bạn bất cứ như thế nào, hay là không đúng và không thích đáng. Tôi cầu xin Thượng Đế trợ giúp chúng ta lái ngược lại cái chiều hướng mà Subud hiện đang theo, để đem nó trở lại cái hướng hợp với ý Thượng Đế. Tôi cầu xin Thượng Đế ban cho chúng ta sức mạnh, làm cho chúng ta tận tâm và hiểu biết thâm sâu, để đạt được điều đó.

Xin tạ ơn Chúa!

